

Det låter fint, men hur ska det gå när familjen inte förstår och accepterar deras val? Hur ska tjejerna få leva sina egna liv?

- Det är svårt att ha ett enkelt svar, men det viktigaste är att förbättra förutsättningarna för arbete och att rättigheterna ska vara på tjejernas sida. Det enkla är oftast att hjälpa tjejen och på så sätt nå familjen och föräldrarna som har vuxit upp på ett annat sätt, svarar hon. Det är klart att det är lättare om föräldrarna har jobb, kan svenska och kan ta del av den debatt som pågår i svenska nyheter. Kan man inte det svenska språket är det nästan omöjligt att integreras i samhället.

Integrationsverket har i år öronmärkt 5 miljoner kronor för insatser mot rasism och främlingsfientlighet. Minst 2 miljoner kronor skall användas för stöd som rör jämställdhet mellan könen och som syftar till att förbättra livsvillkoren för utsatta flickor med utländsk bakgrund. I november 2001 initierade regeringen en särskild satsning som riktar till att stärka flickors villkor. Villkoren för flickor i patriarkala familjer och för flickor som vanligtvis inte deltar i organiserade kultur- och fritidsaktiviteter ska uppmärksammas särskilt vid fördelning av stöd. Regeringen avser att avsätta totalt 7 miljoner kronor för ändamålet under 3 års tid.

Vad mer kan ni göra från regeringens sida?

- Vi har gjort väldigt mycket för att förebygga våld mot invandrarkvinnor, våld mot kvinnor över huvudtaget, förklarar Statsministern. Vi har i olika sammanhang drivit projektarbete, vi har stöttat kvinnojourerna, vi har också skärpt lagstiftningen när vi ser att det är våld mot kvinnor som begås av män. Det är alltså inte främmande att fortsätta skärpa lagstiftningen, men vi måste också jobba på annat sätt med förebyggande insatser.

- Alla lagar och sådant finns redan, säger Mona Sahlin. Det man istället kan förbättra är bl a att polisen, socialförvaltningen och skolan tar tjejernas problem på allvar. Det är det första vi jobbar med. Att lära och ge kunskap för alla de som möter tjejerna. Att det ska finnas tillräckligt med resurser, jourbostäder och kunskap till myndigheterna. Även tjejernas egna organisationer måste få ett starkare stöd så att de bildar ett nätverk som kan vara till hjälp för tjejerna.

Många invandrare känner sig isolerade i och med bostadssegregationen. Kan det ha en del i allt detta? Och i så fall, vad gör man åt det?

- Kanske... hm... nja, jag tror så här... om jag kommer till ett annat land skulle jag vilja bo ihop med dem som talar samma språk som jag, det skulle vara en trygghet, anser Göran Persson. Jag tycker inte alls att det skulle vara konstigt. Men om jag bara hade min relation i bostadsområdet, d v s inte hade något jobb, då tror jag att jag ganska snart skulle bli isolerad och då vrider jag inåt. Jag är inte rädd för det här mönstret för hur man bosätter sig så länge man har ett jobb. Om du har ett arbete får du en koppling till ett samhälle utanför bostadsområdet, som inte alls är etniskt homogent utan heterogent. Då blir det möten med andra människor, man lär sig svenska o s v.

Enligt Statsministern är det alltså snarare arbetslösheten än bostadsuppdelningen som är det verkligt stora problemet. Vad tycker Integrationsministern?

- Det är så svårt. Dels tror jag att alla politiker borde ha som mål att alla bostadsområden bör vara blandade, men det är också viktigt att människor ska ha ett eget val. Om alla invandrare flyttar till Rinkeby för att de vill bo med sina landsmän så är det bra. Men om de bor där för att man inte får bo någon annanstans är det inte acceptabelt. Då gäller det för mig att ta bort den diskrimineringen som finns på bostadsmarknaden.

Det finns ju en verklighet där det är svårt för många invandrare att kunna bo i centrala Stockholm, inte bara för att det är dyrt, utan även för att de som äger husen sorterar bort namn som de tycker ser utländska ut. Jag vill på så sätt inte bortse från att många områden har många invandrare, men om det i dessa områden finns många som är arbetslösa och som lever på socialbidrag... ja, då är det ett problem man måste angripa.

Hur då?

- Genom att förbättra skolorna i dessa områden och få dit kompetenta lärare, ge större resurser och stötta ungdomar som växer upp där.

Varför flyttar inte du till Rinkeby och föregår som ett gott exempel för att främja integrationen?

- Jag är mamma med tre barn och vår hembygd i Stockholm är Nacka. Där har jag bott sedan jag var 6 år gammal, och där är mina barn födda och uppvuxna. Jag skulle inte flytta på mina ungar för att göra ett politiskt uttalande. Nacka är vår värld och verklighet. Sedan är det mitt uppdrag, även om inte jag bor i Rinkeby, förändra villkoren för de som bor där.

På vilka punkter kan den svenska integrationspolitiken bli bättre?

- När det gäller arbetslösheten är det ingen tvekan om att diskrimineringen av människor med utländsk bakgrund är gigantisk här i Sverige, svarar Mona Sahlin. Människor som har kommit hit från andra länder har i genomsnitt högre utbildning än vi som har bott i Sverige en längre tid. Trots detta är arbetslösheten tre gånger så stor bland den gruppen.

"Alla behövs, oavsett vilken bakgrund du har. Turkiska ungdomar är oerhört viktiga för Sverige. Både pojkar och flickor."

